

maksa sūs ühtigi! Tänan wäga!“ Wõtis õuna kori viist ja pistis sooksu.

Wähe kasu. „Kuidas täsi läib?“ tūpis üks naene surnumatja naese läest. — „Dige waerwaliselt!“ oli waestus; „täna meil ei olnud enam, kui aga 12 surnut!“

Mõistatus.

R=ga nimetan sull' wahti
Wahvast, ilma kuulutajat;
L=ga ilmas pole lahti,
Mis felmi eest ja warjul hoiad.
P=ga läib ta karja peaks,
Enam ma ei nimeta;
S=ga? Kes seda ei teaks,
Kui kenast jalga soendab.
T=ga tulel' roaks olen;
Wägisse ma peale tulen,
Kui kaa ise seda olen.
Puid ma mitu kasivatan;
Wahhest õnne kuulutan;
Peas tihti mitmel seisau.

(am, im, in, in, in)